

विद्यया ऽमृतमश्नुते

« ॐ »

အမှာ စာ

ဒီဝတ္ထုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပြောစရာလေးနည်းနည်းရှိပါသည်။ ဇာတ်ကောင်များ နဲ့ ပတ်သက်၍ ပဲ ဖြစ်ပါသည်။ ဤအထဲတွင် ပါဝင်သောဇာတ်ကောင်များမှာ ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်၍ တစ်ချိန်က ကျွန်တော်နှင့် မနိုင်ရင်ကန် ရင်းနှီးခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ကြ၏။

ငယ်သူငယ်ချင်းများ ဖြစ်၍ ယခုထိလည်း ရင်းနှီးကြသူများ ဖြစ်သော်လည်း ယခုအခါ သူတို့ မှာ အဆိုတော်၊ ဌာနဆိုင်ရာအရာရှိများ၊ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များ ဖြစ်ကြကုန်ပြီ။ အားလုံးတွင် ကျွန်တော်တစ်ယောက်သာ လက်ကြောမတင်းဘဲ ဟိုမရောက် ဒီမရောက်နှင့် အူတိအူကြောင်ဖြစ်နေဆဲ။ ဒါကလည်း ဒီဝတ္ထုထဲမှာ သူတို့ အကြောင်းတွေကို ပေါက်ကရတွေ ထည့်မရေးခင် အရင်ဆုံး ကိုယ့်ဂုဏ်ကိုယ်ဖော်လိုက်တဲ့ သဘောလည်း ပါသည်။ တကယ်လည်း ဖြစ်သည်။ အားလုံးကို ကြောက်လည်း ကြောက်ရပါသည်။ ။ ဝိုင်းဆဲရင်လည်း ခံရပါမည်။ ဒါပေမဲ့ ဝတ္ထုကရေးပြီးသွားပြီ။ (အားလုံးက ကျွန်တော့်ကို သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်အပေါ်ထားတဲ့ ချစ်စိတ်နဲ့ ခွင့်လွှတ်မယ် ဆိုတာလည်း ကျွန်တော် ကြိုသိ၍ ဖြစ်၏။) ဒီဝတ္ထုထဲမှာ ပါသည့် ဇာတ်ကောင်များကိုတော့ တချို့ပရိသတ်တွေ သိကောင်းသိနိုင်လိမ့်မည် ထင်ပါသည်။ မသိသေးရင်လည်း ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ပဲ အတင်းမရမကထည့်ပြီး ကြော်ငြာရတော့မည်။ (TV မှာ ကြော်ငြာဈေးတွေ ကြီးနေ၍ လည်း ဖြစ်၏။) ကျွန်တော့်ရဲ့ ပထမဆုံးဝတ္ထုဖြစ်သည့် “ဗိုင်းရပ်(စ်) တို့ ၏ ခေါင်းလောင်းသံ”တွင် ဒီသူငယ်ချ

င်းတွေ အားလုံးပါဝင်ခဲ့ကြ၏။ အခုလည်း ဒီဝတ္ထုတွင် သူတို့ ကိုယ်တိုင်ပြီး ကျွန်တော်ရေး၏။ သူငယ်ချင်းတွေကို အသုံးပြုပြီး လုပ်စားနေတယ် ပြောရင်လည်း မငြင်းပါ။ (ဒါပေမဲ့ ဒီကိစ္စလေးတော့ သူတို့ ကို သွားမပြောကြပါနှင့် တော်ကြာရတဲ့ စာမူခလေး လိုက်ကျွေးခိုင်းနေမှာ စိုးလို့ ပါ။ တစ်ခါမှ လည်း မကျွေးဖူးပါ။ သူတို့ ကျွေးတာပဲ လိုက်စားတာ များ ပါသည် ။ စကားချပ်) အားလုံးအစီအစဉ်လုပ်ပြီးသွားတော့ အဓိက ဇာတ်ကောင်(မင်းသား)ကို ဘယ်သူတင်မလဲဆိုတဲ့ အပိုင်းက ကျွန်တော့် ခေါင်းထဲ ရောက်လာတော့၏။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် မင်းသားတင်ပြီးရေး လိုက်လို့ ကတော့ ဖြစ်လာမယ့်ပြဿနာကို ကျွန်တော်မတွေးဝံ့။ ရောက် တဲ့ နေရာက ရရာစီးပြီး ကျွန်တော့်ဆီ လာသမကြမှာ ကျိန်းသေသည် ။ ဟိုအဆိုတော်ဆို “ပန်းရောင်းရင်းနဲ့ ကျောင်းတက်နေရင်း” ကျွန်တော့် ဆီ အရင်ဆုံးပြေးလာမှာ မြင်ယောင်သေးသည် ။ (သူ့ခမျာ ပဲပြုတ်သည် မထားကို မရလိုက်၍ အသည်းကွဲနေသည် ဟု လည်း ကြားရ၏။) ကဲ... အဓိက ဇာတ်ကောင် ဘယ်သူတင်မလဲ။ ကျွန်တော်အားလုံးကို လိုက်စဉ်းစားကြည့်တော့ တစ်ယောက်တွေ့သွား၏။ အမှန်တော့ အား လုံးမှာ ဇာတ်လမ်းကိုယ်စီရှိကြ၍ ဘယ်သူ့အကြောင်း အဓိကရေးရေးရ ပါသည် ။ သို့သော် ဒီတစ်ယောက်ကတော့ အခုတလော ကျွန်တော့်စိတ် ထဲသိပ်မကြည့်၍ မင်းသားတင်ကာ ပယ်ပယ်နယ်နယ် လုပ်ပစ်မယ်ဆိုပြီး စဉ်းစားလိုက်တာလည်း ပါ၏။ သူကိုယ်တိုင်လည်း အလိုတူအလိုပါဖြစ်ပြီး ဝမ်းတေဘယ်လေးတောင် ကျွေးသွားသေး၏။ (ဒီလိုပြောလိုက်လို့ နောက်အုပ်တွေကျ နောက်တစ်ယောက်ကို ဇာတ် ကောင်တင်ပြီး ရေးဖို့ စကားလမ်းကြောင်းနေပြီထင်ရင်လည်း မကန့်ကွ က်ပါ။ ကြိုပြီး ကြော်ငြာပြီးသားတောင်ဖြစ်နေ၍ အသာလေး ငြိမ်နေလို က်ပါမည်။) နောက်တော့ အဲဒီအကြောင်းလေးကို သူငယ်ချင်းတွေအား

ကျွန်တော်ပြောပြ၏။ အားလုံးကလည်း ဒီကောင်ခံရပြီဆိုပြီး ပျော်ရွှင်စွာ ထောက်ခံကြပါသည် ။ ဒီစာအုပ်ထွက်လာမှ သူတို့ ပါခံရပြီဆိုပြီး နောက်တရကြမှာ မြင်ယောင်သေးသည် ။

နောက်ဆုံးနိဂုံးချုပ်ပြောရရင် ဒီစာအုပ်ကလေးအတွက် ကျွန်တော့် အပေါ် သူငယ်ချင်းကောင်းပီသစွာ နားလည်ခွင့်လွှတ်ပေးကြသော သူငယ်ချင်းများအားလုံးကို လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ကျေးဇူးတင်မိပါသည် ။ အဖြစ်အပျက်ကလေးတွေကတော့ တစ်ချိန်က ကျွန်တော်တို့ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော လူငယ်သဘာဝ အချစ်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ ဟာသဆန်ဆန် နေ့ရက်ကလေးတွေကို ရည်ညွှန်းပါသည် ။ တကယ်တမ်းကြုံတွေ့ခဲ့ရတာတွေ ပါသလို ဇာတ်လမ်းသဘောအရ အနည်းငယ် ပြင်ဆင်ထားတာလေးတွေလည်း ရှိပါသည် ။ တချို့ဇာတ်ကောင်များကိုတော့ အရင်တိုင်းထည့်ရေးလို့ မဖြစ်၍ ပြင်ဆင်ထားပါသည် ။

မည်သူ့ကိုမှ ရည်ရွယ်တိုက်ခိုက်ခြင်းမဟုတ်၍ အပျော်သဘောလေး ခံစားပေးကြပါရန်....။

တစ်ချိန်က နေ့စွဲလေးများ အတွက်
မိုးဆက်လင်းထက်

နိဒါန်း

ဝင်းထွဋ်လွင်

(အတင်းမရမက ဝရန်းသုန်းကား
ဝင်ရောက်သရုပ်ဆောင်သည်။)

တံခါးမခေါက်နဲ့

ဝင်ခဲ့ပါ.....။

သင့်မှာ အကြင်နာတရားပါလျှင်....။

လက်ခံသည် ။

ချစ်တီး....။

ထမင်းဆိုင်မဟုတ်ပါ။ အင်္ဂလိပ်အစိုးရလက်ထက်က နံငယ်ပိုင်း
လေး ဝတ်ထားသည့် အသားမည်းမည်း၊ ဗိုက်ရွဲ့ရွဲ့နှင့် ငွေတိုးချေးစား
သော သူလည်း မဟုတ်ပါ။ လူတစ်ယောက်၏ နာမည်ပြောင် (ဝါ) Nick
Name....။

သူနာမည်က ဝင်းထွဋ်လွင်..။ သူက နာမည်နဲ့ လည်း လိုက်သည် ။
အင်္ဂလိပ်ခေတ်က ချစ်တီးကုလားများ လိုပင် အသားမည်းသည် ။ ဗိုက်ရွဲ့

သည် ။ ရုပ်ကတော့မဆိုး။ တင်ကားသည် ။ ရင်ထွားသည် ။ အစားမြန်
သည် ။ အကြွေးသန်သည် ။ အရိုးကိုက်ကျွမ်းသည် ။ အချစ်ကြမ်းသည် ။
(Body)က မဒီကြည်သည် ။ ဒါသူပုံစံ၏ ဝိသေသတစ်စိတ်တစ်ဒေသ။

နောက်ထပ်ကျန်တာတွေရှိသေးသည် ။ ဒီကောင်က အရပ်အမောင်း
လည်းကောင်း၍ တောင်ရှည်ပုဆိုးဝတ်လျှင် တော်တော်ကြည့်လို့ လှမ
ည်။ ထိုကဲ့သို့ ယောက်ျားကောင်းတို့ ၏ အင်္ဂါရပ်တော်တော်များများ နှင့်
ကိုက်ညီသည့်ချစ်တီးတွင် အားနည်းချက်ကလေးတစ်ခုတော့ရှိ၏။

အဲဒါကတော့ အသဲအလွန်နုနယ်ခြင်းပင်။

ထို့ကြောင့် ဒီကောင်.....။

*

အပိုင်း(၁)
ဒိုင်ယာရီတစ်ခု၏ အစ

(UFL) နိုင်ငံခြားဘာသာ တက္ကသိုလ်ကျောင်းဝင်းတစ်ခုလုံး ထို့နေ့က မြူနှင်းတို့ ဝေ့မှိုင်း အုံ့ညိုနေ၏။ ရော်ရွက်ဝါတို့ က မြောက်ပြန်လေ၏ ထိုးနှက်ချက်ကြောင့် မြေပြင်သို့ ဦးစိုက်ခစားနေကြသည် ။ ကျောင်းတက်ချိန်ဖြစ်၍ ကိုယ်ပိုင်ကားလှလှလေးများ ဥဒဟိုဝင်ထွက်သွားလာနေကြသလို ကျောင်းသူလှလှလေးများကလည်း ကျောင်းအဝင်ပေါက်သို့ တဖွဲဖွဲတိုးဝင်နေကြလေသည် ။

လှပသော တက္ကသိုလ်တစ်ခုသော ဆောင်းမနက်ခင်း အလှတစ်ခုပင် ...။

ထိုအချိန်တွင် တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်းမပေါ်မှ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးသည် ကမ္ဘာပျက်မတတ် ဆူညံသော စက်သံဖြင့် ကျောင်းဝင်းအတွင်း ကွေ့ဝင်လာသောကြောင့် ထိုလှပသော တက္ကသိုလ်လေး၏ မနက်ခင်းကျက်သရေသည် ဆွမ်းဆန်ထဲကြွက်ချေးရောလိုက်သလို အကျည်းတန်သွားရလေတော့သည် ။ ဆိုင်ကယ်ပေါ်ပါလာသော သင်္ကေတသားက သစ်ပင်ရိပ်တစ်ခုအောက်တွင် ဆိုင်ကယ်ကို ထိုးရပ်လိုက်သည် ။ ဆိုင်ကယ်ပုံစံကြည့်ရတာ မင်းတုန်းမင်းလက်ထက်က အင်္ဂလိပ်တို့ နှင့်အတူပါလာသော ဆိုင်ကယ်ဖြစ်ပုံရသည် ။ ဘာအမျိုးအစားမှန်း ခွဲခြားလို့ မရအောင် မွဲတေနေပြီ။

ကျောင်းသားတချို့ ကဲန်တင်းအတွင်းမှ ခေါင်းထောင်ကြည့်ကြသည် ။ ကျောင်းသူတချို့ ကွက်ကြည့် ကွက်ကြည့် လုပ်သွားကြ၏။ ဒါကို ဆိုင်ကယ်ပေါ်က ငတိက ဟန်ပါပါတစ်ချက်ပြီးလိုက်ကာ အသင့်ပါလာသော အော်ကလီမျက်မှန်ကို ကောက်တပ်ပစ်လိုက်၏။ ဆိုင်ကယ်နောက်ကြည့်မှန်တွင် သူ့ရုပ်သူ တစ်ချက်စစ်လိုက်ပြီး ကျေနပ်အားရသွားတော့မှ ဆိုင်ကယ်ပေါ်က ဆင်းသည် ။ ကုလားမင်းသား အမိတာဘဂျမ်းတစ်လလောက် ဝမ်းလျှောနေသော ရုပ်ပေါက်နေသော ထိုငတိသည် စားသောက်ဆိုင်တန်းများ ရှိရာဘက်သို့ ဖင်ကလေးလှုပ်ကာလှုပ်ကာနှင့် လျှောက်လာပါတော့သည် ။

ကဲန်တင်းရောက်တော့ သူ့ရှေ့က မီးနှူးကတ်လေးကို ကောက်ကိုင်လိုက်၏။ အမှန်တော့ ထိုကတ်ကလေးမှာ မျက်မှန်ကြောင့် အမြင်အာရုံတွေဝေဝါးနေခြင်းဖြစ်သည် ။ မြူတွေဆိုင်းသော မနက်ခင်း၏ အလင်းရောင်နှင့် မည်းနက်နေသော အော်ကလီမှန်သားကြောင့် သူ့အမြင်အာရုံကို ဒုက္ခပေးနေလေပြီ။ သို့သော်..မချွတ်။ ဒါသူ့စတိုင်...။

လူရိပ်တစ်ရိပ် သူ့နားတွင် လှစ်ခဲတွေ့လိုက်ရ၏။

“စတားကိုလာတစ်လုံး ပေးကွာ”

ထိုလူရိပ်က ဘာမှ ပြန်မပြော...။ တော်တော်ကြာသည် အထိ ရပ်ကြည့်နေတာ တွေ့လိုက်ရ၍ ..။

“ညီလေး စတားကိုလာပေးလို့ ပြောနေတာလေ”

“ဒီမှာ နေမထွက်ခင် မျက်မှန်တပ်ထားပြီး ထင်ရာမြင်ရာတွေ လျှောက်ပြောမနေနဲ့ လူကိုသေချာကြည့်ပြီးပြော...စားပွဲထိုး မဟုတ်ဘူး ”

စူးခနဲဝင်လာသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ အသံကြောင့်

ကမန်းကတန်းမျက်မှန်ကို ချွတ်ကြည့်လိုက်တော့.....။

“ဟာ...ဆောတီးဗျာ..ဟို မတော်လို့ တောင်းပန်ပါတယ်”

“အဲဒီလို သေချာကြည့်ပြီးပြောပါ...ဟွန်း”

လှပသော ခေတ်၏ သမီးပျိုတစ်ယောက်ရဲ့ မျက်စောင်းဒဏ်ကို သူခံလိုက်ရသည် ။ ကောင်မလေး ခပ်ဝေးဝေးရောက်သွားမှ သူမျက်မှန်ကို ပြန်တပ်လိုက်သည် ။ အမြင်အာရုံက ပြန်လည်ဝေဝါးသွားသည် ။

ဒီမျက်မှန်ကိုတော့ ချွတ်လို့ မဖြစ်။ ညကတစ်ညလုံး တွေးထားသော သူ့ဝတ်စားဆင်ယင်မှုထဲတွင် ဒီမျက်မှန်လည်း အဓိကပါ၏။ မျက်မှန်တပ်ထားသော ဒီလိုပုံစံ၊ ဒီလိုစတိုင်က သူလေးတွေ့သွားခဲ့ရင်... ကြွေပြီ..။

သူ့အတွေးနဲ့ သူ ပြုံးစိစိကြီးဖြစ်သွားချိန်မှာ ပင် မျက်နှာချင်းဆိုင်ခုံမှ လူရိပ်တစ်ရိပ် ဝင်ထိုင်လိုက်တာတွေ့လိုက်ရ၏။ သူမြင်ချင်ဟန်ဆောင်ပြီး ပြုံးပြလိုက်စဉ်။

“ရောက်နေတာကြာပြီလား ဝင်းထွဋ်၊ ငါနည်းနည်းနောက်ကျသွားတယ်ဟာ”

“ရပါတယ် ငယ်ရယ် ငါကတွေ့ချင်တဲ့ လူဆိုတော့ စောင့်ရမှာ ပေါ့”

“အပိုတွေပြောမနေပါနဲ့ နင်က ငယ်ငယ်က အတိုင်းပဲပြောင်းမသွားဘူးနော်...ဒါနဲ့ အန်တီတို့ ရော နေကောင်းလား ငါကမေးတယ်လို့ ပြောလိုက်ဦးနော်...အေးဟာ ငါတို့ မတွေ့ကြတာလည်း တော်တော်ကြာပြီနော်...ဒါတောင် ကံကောင်းလို့ ပြန်ဆုံတာ...အင်း..တွက်ကြည့်ရင် (၃) တန်းကတည်းဆိုတော့ အခုဆို (၁၀)တန်းတောင်အောင်ပြီးပြီဆိုတော့ ခုနစ်နှစ်လောက်ရှိပြီပေါ့...ဟဲ့..ဝင်းထွဋ် နင့်မျက်မှန်ကြီး ချွတ်ထားစမ်းပါဟာ ငါက ဒီဘက်မှာ ဟ...”

သူ ရှက်သွားကာ မျက်မှန်ကို ချွတ်လိုက်၏။ အဲဒီတော့မှ သူ့ရှေ့က ကောင်မလေးနှင့် သူ့မျက်နှာပေးထားတဲ့ ဘက်က ဒီဂရီနည်းနည်းစောင်းနေတာ တွေ့လိုက်ရသည် ။ သူ့မျက်နှာကို ပြန်တည့်လိုက်ကာ။

“နင် ပြောတာမှန်တယ်ဟ...ငါတို့ မတွေ့တာ ခုနစ်နှစ်လောက်ရှိသွားပြီ...ဒါတောင် ကံကောင်းလို့ တွေ့ရတာ”

“အဲဒီနေ့က နင်တို့ FMI ကို ဘာလာလုပ်တာလဲ”

“ပစ္စည်းတစ်ခုဝယ်ရင်း Hard Rock မှာ ကော်ဖီဝင်သောက်တာလေ နင့်ကို မျက်နှာချင်းဆိုင်က (City Spirit) မှာ အလုပ်လုပ်နေတာ ငါလှမ်း တွေ့လိုက်ရတာ”

“ဒါနဲ့ များ နင်က ငါ့ကို လာမတွေ့ဘူး”

“ မဟုတ်ဘူး လှမ်းတော့ကြည့်လိုက်သေးတယ် နင့်ကို သဲသဲကွဲကွဲမ တွေ့ရလို့ ”

“နင် အခုလို မျက်မှန်ကြီးတပ်ထားလို့ နေမှာ ပေါ့”

သူ ရှက်သွားရသည် ။ အဲဒီတုန်းက ဒီမျက်မှန်ကို မဝယ်ရသေး။ အမှန်တော့ အဲဒီနေ့ကတည်းက သွားစကားပြောချင်တာပါ။ သွားစရာကိစ္စ လေးလည်း ရှိနေလို့ ပြန်လာခဲ့တာ။ နောက်နေ့ကျမှ လာတွေ့ရတာ...ဒါတောင် ချက်ချင်းမတွေ့ရ... ရွှေဘုံသာလမ်းမှာ စာအုပ်သွားဝယ်နေတယ်ဆို၍ (Jolly Bird) ရှေ့က လှေကားမှာ ခြေတိုအောင် စောင့်နေလိုက်ရသေး၏။ ဒါတွေ သူမ သိမှာ မဟုတ်။ အဲဒီနေ့က စာအုပ်ကလေးပိုက်ရင်း FMI လှေကားတွေကိုတက်လာတဲ့ အရိပ်ကလေးကို ခုထိ သူ့မျက်ဝန်းထဲ ကမထွက်...။ ထိုနေ့က သူ့ဘဝရဲ့ ပထမဦးဆုံးရင်ခုန်သံကို သူ့ကိုယ်တိုင်

တောင် ပြန်အံ့ဩသွားရသေး၏။

“အစ်ကိုတို့ ဘာသောက်ကြမလဲဟင်”

အသံလာရာ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ စားပွဲထိုးကလေးတစ်ယောက်
...။ ဟုတ်သားပဲ အခုထိ ဘာမှ မမှာ ရသေးတာ သူသတိထားမိလိုက်၏။
ထို့ကြောင့်.....

“အစ်ကိုအတွက် စတားကိုလာတစ်လုံး”

စားပွဲထိုးကလေးက ခေါင်းညိတ်ပြကာ သူမဘက် လှည့်ကြည့်လိုက်
ချိန်တွင်။

“(Crusher) ခရက်ရှာရှိလား”

သူမပြောလိုက်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူဝင်ပြောလိုက်တာပါ။
စားပွဲထိုးလေး လှည့်ထွက်သွားတော့ သူမ သူ့ကိုတစ်ချက် စိုက်ကြည့်လို
က်တာ တွေ့လိုက်ရ၍

“နင့်ဆီ ဒုတိယခေါက် ငါလာတော့ (Hard Rock)မှာ ထိုင်တုန်း နင်ငါ
ကိုပြောတယ်လေ... နင်က (Crusheer Orange) သိပ်ကြိုက်တာဆို”

သူမမျက်ဝန်းမှာ ရောင်စုံတစ်ချက် ဝင်းလက်ကာသွားသည် ။ သူ့မှ
တ်ဉာဏ်သူ ချက်ချင်း ထိုင်ရှိခိုးချင်စိတ်လည်း ပေါက်သွား၏။
ဈေးဦးပေါက်တော့ လှသွားလေပြီ။

ထို့နောက် သူမနဲ့ သူ အာလာပသလ္လာပတွေ တော်တော်များများ
ပြောဖြစ်ကြသည် ။ သူ အခုလုပ်နေသည့် ဂျပန်ကုမ္ပဏီအကြောင်း သူမ
ရဲ့ အလုပ်အကြောင်း ထို့နောက် ငယ်စဉ်ကဖြစ်ရပ်များအားလုံးက ဒိုင်
ယာရီတစ်ခုကို လှန်ကြည့်နေရသလို အမှတ်တရရှိဆဲ....။

နောက်ဆုံးတော့ သူမနဲ့ သူ လမ်းခွဲကာ ပြန်လာခဲ့တော့သည်။ ။ ထိုနေ့
က အရာရာ နွေးနွေးပျပျရှိလှ၏။ အပြန်လမ်းမှာ သူ့ရင်ခုန်သံတွေ ဆူညံ
နေတာတော့ သတိထားမိလိုက်သည်။ ။

★